

Život v nejvyšší kvalitě:

Zjevení 21 – 22

Zjevení 21 ¹A spatřil jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly [bude nová země úplně nově stvořená, nebo bude nově naprosto přetvořená ze staré? Kdo ví...], a moře již není. [Pokud rádi jezdíte k moři, nemusíte být smutní – vody na nové zemi budou; moře zde může představovat oddělení (odděluje pevninu od jiné), zdroj vzpoury (z moře vylezla šelma – Zj 13,1), nebezpečí.] ²A to svaté město, nový Jeruzalém, jsem uviděl sestupovat z nebe od Boha, připravené jako nevěsta ozdobená pro svého muže. [Svatby jsou dosud velmi radostnými událostmi – ti, kdo se dosud znali a měli rádi, při svatbě vstupují do závazného vztahu, ve kterém se budou poznávat ještě lépe a nikdy jeden druhého neopustí. Tak to bude s námi – církví coby nevěstou – na začátku věčnosti.] ³A uslyšel jsem mocný hlas z trůnu, který řekl: „Hle, Boží stánek s lidmi; bude přebývat s nimi a oni budou jeho lid, a sám Bůh bude s nimi a bude jejich Bohem. [Asi nejzásadnější rys nového života na věčnosti – Bůh bude s námi a my budeme s ním – nic nás od sebe nebude oddělovat, bude to vztah bez překážky. Trávíte rádi čas s dobrými přáteli nebo s někým, s kým si rozumíte? Ta to budeme mít na nové zemi s Bohem, ale bude to samozřejmě ještě mnohem lepší.] ⁴A Bůh jim setře každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani křiku ani bolesti již nebude, neboť první věci pominuly.“ [Trápí vás v tomto životě něco? Je vám nepříjemné, když někdo na někoho křičí (ať už na

někoho jiného, někdo na vás, nebo třeba i vy na někoho)? Bolelo vás někdy něco? V nebi už nic takového nebude. Nebudeme se bát smrti – ani své, ani svých blízkých. Vztah s těmi, které máme rádi, tam už nic nepřeruší.] ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, činím všechno nové.“ A řekl mi: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ ⁶A řekl mi: „Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznivému zadarmo napít z pramene vody života. ⁷Kdo vítězí, dostane toto jako dědictví; budu mu Bohem a on mi bude synem. [Opět jsme u toho nejdůležitějšího – jako byl ve 2. verši zaslíben vztah začínající svatbou. Zde je zaslíben další rozměr našeho vztahu s Bohem: Božími dětmi jsme sice už nyní, ale není to ještě dokonalý vztah. Ničím nenarušený vztah dítěte k milujícímu otci budeme mít až na nové zemi.] ⁸Avšak bázliví, nevěřící, ti, kdo propadli modlářské ohavnosti, vrahové, smilníci, kouzelníci, modloslužebníci a všichni lháři mají svůj díl v jezeře, které hoří ohněm a sírou, což je smrt druhá.“ [Jiří Bukovský: „V novém Božím světě budou ti, kteří se nechali zbavit zla. A ti, kdo se rozhodli si zlo ponechat, tam nemůžou projít, protože by ho vnesli dovnitř. Každý, kdo učiní pokání – přijme Boží lék, může vstoupit.“ Je důležité nejenom se těšit na novou zemi, ale také si být vědom toho, že ty, kdo Ježíše neposlechnou, čeká jezero hořící ohněm a sírou. To, zda se o radost, že znám Ježíše, dělím s ostatními, je strašně důležité.] ⁹Vtom přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm misek plných sedmi posledních ran, a promluvil se mnou slovy: „Pojd', ukážu

ti Nevěstu, ženu Beránkovu.“ ¹⁰V Duchu mne odnesl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém [proč je zde za nevěstu označeno město? Zřejmě jsou míněni jeho obyvatelé – tedy my], jak sestupuje z nebe od Boha, ¹¹mající Boží slávu. Jeho jas je podobný nejvzácnějšímu kameni, je jako kámen jaspis, čistý jako křišťál. [Jaspis je tmavě červený, normálně neprůhledný, ale zde v novém Jeruzalémě bude krásně průzračný (křišťál – krystalický křemen – je totiž zcela čirý).] ¹²Má velikou a vysokou hradbu, [předpokládám, že ve skutečnosti hradba – ochrana před útokem – v novém Jeruzalémě potřeba nebude, ale zřejmě symbolizuje bezpečí] má dvanáct bran a na těch branách dvanáct andělů a napsaná jména, která jsou jmény dvanácti kmenů synů Izraele. [Proč zrovna dvanácti Jákobových synů? Co udělali tak výborného? Ale Bůh si nevybírá na základě zásluh. Naštěstí ani dnes.] ¹³Tři brány jsou na východ, tři brány na sever, tři brány na jih a tři brány na západ. [Podle poznámky v ČSP: ...od východu, ...od severu atd. – jakoby náznak, že do nového Jeruzaléma bude podstatnější vstupovat (od východu atd.) než vystupovat (na východ atd.).] ¹⁴A hradba toho města má dvanáct základních kamenů a na nich dvanáct jmen dvanácti Beránkových apoštolů. [Jména apoštolů jsou na základních kamenech – tedy kamenech schovaných dole. V Božím království se ti, kdo jsou skutečně důležití, nederou nahoru, ale zůstávají klidně vskrytu.] ¹⁵Ten, který se mnou mluvil, měl jako měřidlo zlatou

třtinu, aby změřil město, jeho brány i jeho hradbu. ¹⁶Město je rozloženo do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka. Změřil město tou třtinou na dvanáct tisíc stadií, jeho délka, šířka i výška jsou stejné. [12 000 stadií = asi 2232 km. Čtvercový půdorys některá města ve starověku měla. Nečekané je, že je stejně velké i do výšky. Bude to krychle, anebo hranol (který také může být stejně vysoký jako dlouhý v základně)? Ať tak, nebo tak, členění města nejen v ploše, ale i více do prostoru, je velmi lákavé – jako různé vysoké prolízačky (hrady) pro děti jsou zábavnější než jen u země; nebo jako naše představa Semiramidiných zahrad (možno vygooglovat v obrázcích). Pokud by byl nový Jeruzalém krychle, připomínal by tím nejsvětější svatyni Mojžíšova stánku. | Pavel Neústupný s německou důkladností počítá, kolik prostoru by v novém Jeruzalémě vyšlo na jednoho obyvatele, pokud by vykoupených za celé dějiny bylo 20 miliard a pokud by třeba 75 % objemu krychle bylo vyčleněno na zahrady a parky. Vyšlo mu 136 milionů m³ na osobu; když si představil, že by tam byly třeba 5 m vysoké stropy, tak mu na osobu vychází 27 milionů m²; to by byl pro představu čtverec větší než 5 × 5 km. (Pokud bychom si ovšem představovali ne krychli, nýbrž jehlan, bylo by místa méně. Když jsem počítal pouze s plochou 2232 × 2232 km na 20 miliard vykoupených lidí, vyšlo by na jednoho plocha 250 m², což je asi 15 × 15 m. Za takový byt se teď v centru Prahy platí i 3 000 000 eur. Někdo by řekl, že takovéto propočty jsou úplně mimo, protože si jimi nemůžeme být jisti a biblický text je míněn jinak.

Každopádně se zdá, že i kdyby se člověk přesnými uvedenými měrami řídit chtěl, stejně nemusíme mít strach, že by tam bylo málo místa. A navíc tam bude nejen ono krásné město, ale celá nová země.]

17Změřil také jeho hradbou: sto čtyřicet čtyři loktů podle lidské míry, která je také mírou andělskou. [144 loktů = asi 66 metrů – bezpečí (viz výše).] **18**Stavivem jeho hrady je jaspis a město je z čistého zlata, podobné čistému sklu.

[Můžeme si představit obrovské a vysokánské zlaté město dole lemované rudou obrubou hradeb – to může symbolizovat, že do nového Jeruzaléma lze vstoupit jen skrze Ježíšovu krev.]

19Základy městské hrady jsou ozdobeny všelijakými drahými kameny: první základní kámen je jaspis [rudě červený], druhý safír [světle až sytě modrý; i dořialova], třetí chalcedon [mléčně modravý], čtvrtý smaragd [modravě nebo svěže a sytě zelený], **20**pátý sardonix [se střídavými vrstvami bílé, černé a hnědočervené], šestý karneol [poloprůhledný červený až růžový, někdy mírně dooranžova], sedmý chrysolit [zelenožlutavý], osmý beryl [nepřůhledný žlutozelený], devátý topas [průhledný zlatavě či světle žlutý], desátý chrysopras [mírně průhledný, trávově až jablečně zelený], jedenáctý hyacint [průhledný žluto až hnědočervený], dvanáctý ametyst. [průhledný slabě fialový až purpurový. | Ve starověku se nedělal rozdíl mezi drahokamy a polodrahokamy, ani se neurčovaly chemickým rozbořem, nýbrž podle vzhledu – proto je výše důraz na barvy: Jaká pestrost! Drahokamy byly ve starověku

mnohem cennější než dnes, prý tím nejvzácnějším, co vůbec existovalo.]

21A dvanáct bran, dvanáct perel; každá z těch bran byla z jedné perly. [Tak veliké perly na dnešní zemi nenajdeme... Jak krásná představa – obrovské brány, mléčně zářivě bílé, duhové, narůžovělé.] **A náměstí města bylo čisté zlato jako průhledné sklo.** [Milionář pan Novák umřel a do hrobu mu podle posledního přání dali jeho tři zlaté cihly. Když přijde před nebeskou bránu, Petr se ho ptá, co to má v tašce. Pan Novák mu dá pyšně nahlédnout a prosí, jestli by si je mohl vzít s sebou. Petr odpoví: „No dobrá, ale k čemu vám tady ty dlažební kostky budou, to opravdu netuším.“ – I to nejlepší, co tady na zemi máme, bude v nebi jako nic. | Zlato bude průhledné – už nebude potřeba cokoli zastírat a skrývat.] **22**Avšak svatyni jsem v něm neviděl, neboť jeho svatyni je Pán Bůh Všemohoucí a Beránek. [Opět jsme u podstaty: Není potřeba nic zvláštního pro přístup k Bohu – budeme s ním vždy a všude.] **23**A to město nepotřebuje slunce ani měsíc, aby mu svítily. Ozářila ho Boží sláva a jeho lampou je Beránek. [Vše plné nádherného světla, snad bez jakéhokoli stínu? Ale zároveň bez vedra a potu.] **24**A národy budou chodit v jeho světle [podle originálu: jeho = města (to jest ne: v Božím světle, nýbrž: ve světle města) – město bude zářit na novou zemi] **a králové země do něho přinášejí svou slávu.** [Trochu záhadná věta ukazující, že na nové zemi nás asi ještě leccos překvapí – zřejmě tam nějak bude existovat dělení do národů? (Někdo se ovšem domnívá, že tento úsek mluví o tisíciletém království.)

A země bude mít krále; a ti budou (asi ze svých území?) cestovat do nového Jeruzaléma, aby vzdali slávu Bohu.] **25**Jeho brány nebudou nikdy ve dne uzavřeny [z (nové) země do nového Jeruzaléma půjde přijít kdykoli (a asi z něho také kdykoli vyjít)], **a noci tam už nebude.** [Co když spím rád?! Ale proč spím rád? Protože bývám strašně unavený. Jenomže na nové zemi už asi únava nebude – tudíž nebude potřeba spánek – „čas“ asi radši budeme věnovat něčemu lepšímu. | Noc také samozřejmě může symbolizovat nebezpečí, tajnosti a zlo. S ničím takovým se na nové zemi nepotkáme.] **26**A přinesou do něho slávu a čest národů. [Opět národy. Kdoví – přinesou tam to, čím byly/jsou národy slavné a ctěné na první zemi, anebo až na nové?] **27**A nevstoupí do něho nic nečistého ani ten, kdo činí ohavnost a lež, ale jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života. [Připomínka toho, co už bylo v 8. verši. Podobný je opět verš 22,15, kde jsou navíc zmíněni psi, z čehož mám radost, protože v nebi tím pádem nebude Ťapková patrola. Ještě bych uvítal, aby tam byla zmíněna i prasata, protože tím pádem by se tam nedostalo ani prase Pepina. (Kdo neví, o čem je řeč, ať je rád.)] **Zjevení 22** **1**I ukázal mi řeku vody života, čirou jako křišťál, která vycházela z trůnu Božího a Beránkova. [Průzračná živá řeka. Na pití? Na potápění? Třeba na oboje...] **2**Uprostřed náměstí toho města, z obou stran řeky, je strom života, nesoucí dvanáctero ovoce; [Strom, nebo stromoví? Nevím. | Doklad, že se na nové zemi bude jíst.

Ovoce máme rádi, ale tam bude nepoměrně chutnější, šťavnatější, čerstvé, neomáčklé; a bude ho tam nejméně 12 druhů] každý měsíc vydává své ovoce a listí toho stromu slouží k léčení národů. [Opět nečekané – proč k léčení, když tam nebude nemoc? Možná k vyléčení národů (třeba ze vzájemných antipatií) hned při začátku věčnosti? Nevím.] **3**Nic prokletého již nebude. [Díky Bohu.] **V tom městě bude Boží a Beránkův trůn a jeho otroci mu budou sloužit** [po zmínce vztahu ženicha a nevěsty (21,2) a otce a dětí (21,7) zde přichází třetí rozměr vztahu – Pán a otroci. Otroci nemusí být takový, jaké si naneštěstí představíme z dějin našeho světa. Otroci se mohli mít mnohem lépe než „svobodní“ lidé; pokud ovšem měli dobrého Pána. A my máme pána nejlepšího. Otroci pánu patří se všim všudy a pán ho chrání a stará se o něj. | A ukazuje se tím, že jako jeho otroci/sloužebníci asi budeme mít co dělat – nebudeme se nudit] **4**a budou vidět jeho tvář a na jejich čelech bude jeho jméno. [Znovu: Blízkost beze stínu – uvidíme Boha!] **5**Noci již nebude ani nebude třeba světla lampy nebo světla slunce: **Pán Bůh je bude osvětlovat a budou kralovat na věky věků.** [Otroci, kteří budou kralovat? Náš Bůh je Bohem paradoxů, Bohem nepochopitelného a sám je nepochopitelný. To je základem naší víry a radosti.]

Vyber si verš, který ti voní nejlahodněji, a raduj se z něj tak, že se ho naučíš zpaměti!

Někt. zdroje: Drápal: Ukážu ti, co se má stát; Neústupný: Kristův druhý příchod